Чи виправдовуєте ви заміжжя Олени Ляуфлер? (за повістю О. Кобилянської "Людина")

Ольга Кобилянська у повісті "Людина" показує важку і, як на той час, безперспективну боротьбу за своє право бути людиною. Сама письменниця деякий час захоплювалася так званим жіночим рухом. Вона мріяла про звільнення жінки від кайданів соціального і побутового рабства, закликала жіноцтво боротися за свою людську гідність, здобувати освіту, бути здатними "стати на власних ногах у житті, щоб могти стати гординею наших батьків, братів, мужів і стати підпорою нашому народові, підвалиною нашої нації, і щоб вона могла славитись своїм жіноцтвом, як своїм найкращим цвітом". І хоча письменниця розчарувалася обмеженим характером цього руху, та ідея емансипації продовжувала її хвилювати.
Олена Ляуфлер, головна героїня повісті "Людина", намагається вирватися із міщанського оточення. Незважаючи на обурення матері, вона читає наукові й художні книжки, проповідує новітні теорії, прагне рівноправності у всьому між чоловіком і жінкою. Вона не розглядає одруження як можливість утвердити себе в житті, намагається самотужки вибратися із злиднів, які раптово обсіли сім'ю. Для Олени найбільшим щастям у житті було кохання до Стефана Лієвича, який вчився за кордоном, підтримував і поділяв погляди Олени. Але несподівана смерть коханого розбиває мрії дівчини, руйнує її світ. Перед Оленою постав вибір: або самій боротися з життєвими обставинами, або одружитися із нелюбом, який має стати для неї опорою в житті. Героїня обирає друге, адже вона бачить, як важко самотній жінці утвердитися, зберегти повагу до себе. Вона розуміє, що якщо залишиться сама, то втратить подруг, які матимуть чоловіків, дітей, буде зневажена і незахищена від поговору, злих або жалісних поглядів.
Мені здається, що Олена вчинила правильно, вирішивши взяти шлюб без любові, а за розрахунком. Тим більше, що її майбутній чоловік - лісничий Фельс - зовні приємний, фізично здоровий, добрий, має стабільну роботу. Відчувається, що він турбуватиметься про свою сім'ю, любитиме дружину і дітей. І йому, а не Олені, треба було б добре подумати, перш ніж одружуватися із панянкою, де батько - п'яниця, брат - ледар, мати - зарозуміла й обмежена жінка, сестра недоброзичлива, а сама наречена, тільки почувши в коридорі його кроки, у своїй кімнаті "ридала нервово-судорожним плачем". Важко буде цьому молодому подружжю все життя прожити разом, тому що на любов Фельса Олена може відповісти тільки зневагою, адже він "дуже ограничений". І добре, якщо вона швидко зміниться, відчує потребу турбуватися про чоловіка, розвивати його духовність, навчить думати, читати розумні книжки, говорити правильні речі. А поки що їй самій дещо бракує розуму і терпіння хоча б зачекати деякий час після смерті коханого: а якщо Стефан Лієвич був не останнім чоловіком в світі, якого можна було б покохати?
Трагедія Олени Ляуфлер не в тому, що вона втратила кохання. Мені здається, що причина в ній самій, у її небажанні зрозуміти інших людей, з повагою ставитися до їхнього світогляду, бути терплячою і терпимою.